

רשומות

הצעות חוק

24 ביולי 1991

2075

י"ג באב התשנ"א

עמוד

360	חוק הרשות לפיתוח הנגב, התשנ"א-1991
364	חוק שמירת הנקיון (תיקון מס' 2), התשנ"א-1991
365	חוק המהנדסים והאדריכלים (תיקון מס' 5), התשנ"א-1991

מתפרסמת בזה הצעת חוק מטעם ועדת הכלכלה של הכנסת:

[459] **חוק הרשות לפיתוח הנגב, התשנ"א-1991**

1. בחוק זה - הגדרות
"הרשות" - הרשות לפיתוח הנגב המוקמת לפי חוק זה;
"המועצה" - מועצת הרשות כאמור בסעיף 8;
"המינהלה" - מינהלת הרשות כאמור בסעיף 10;
"השרים" - יושב ראש ועדת השרים לעניני הנגב או השר שהממשלה קבעה אותו לענין חוק זה, יחד עם שר האוצר.
2. הרשות מוקמת בזה הרשות לפיתוח הנגב.
3. הרשות היא תאגיד.
4. הרשות היא גוף מבוקר, כמשמעותו בסעיף 9(2) לחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב].¹
5. תפקידי הרשות (א) ואלה תפקידי הרשות:
(1) ליוזם פעולות לפיתוח הכלכלי של הנגב;
(2) להכין תכניות לפיתוח הכלכלי של הנגב;
(3) לעודד יוזמות כלכליות לפיתוח הנגב;
(4) לתאם בין משרדי הממשלה, הרשויות והגופים העושים לפיתוח הנגב;
(5) לספק מידע בכל הקשור ליוזמות, לתכניות ולמפעלים כלכליים בנגב;
(6) לייעץ ולסייע בכל הקשור לתכנון ולהקמה של מפעלים כלכליים בנגב לרבות להליכים הדרושים לענין זה לפי כל דין;
(7) לפעול למען ריכוז הנהלות משרדים ויחידות ממשלתיות וארגונים ארציים בנגב.
(ב) בביצוע תפקידיה תדאג הרשות שפעולותיה לא יעמדו בסתירה עם החלטות שקיבלו הרשויות של הישובים בנגב כהתאם לחוק הנגב, התשמ"ו-1986,² שיהיו תואמות את מדיניותה הכלכלית של הממשלה.

דברי הסבר

ולכן יש צורך להקים רשות אחת עם יכולת תכנון וביצוע שתקבע סדרי עדיפויות ותפעל למימוש פרויקטים מרכזיים שישפיעו על כל הנגב החל מכירת הנגב באר-שבע, דרך עיירות הפיתוח, הקיבוצים, המושבים ועד למגזר הבדווי.

הנגב מקיף 60% משטחה של מדינת ישראל. הוא חובק בתוכו אוכלוסיות שונות עם תהליכי התפתחות שונים. יחד עם זאת קיימת השפעה הדדית של אוור אחד על אוור אחר

¹ ס"ח התשי"ח, עמ' 92.
² ס"ח התשמ"ו, עמ' 186.

6. ואלה סמכויות הרשות:

סמכויות הרשות

- (1) לקבוע את הגופים שיבצעו תכניות לפיתוח כלכלי שהכינה הרשות;
- (2) לקבוע את השימוש במשאבים שיעמדו לרשותה;
- (3) לגייס הון בישראל ומחוצה לה לצורך ביצוע תפקידיה;
- (4) להקים תאגידים, בעצמה או ביחד עם אחרים או לרכוש זכויות בתאגידים קיימים והכל לצורך ביצוע תפקידיה;
- (5) ליצור ולקיים קרנות לפיתוח כלכלי לנגב;
- (6) לקבל, בכפוף לאמור בכל חוק, מילווה לצרכי ביצוע תפקידיה ולהנפיק למטרה זו איגרות חוב; איגרות החוב, המילווה ותנאיהן טעונים אישור השרים.

7. כל הכנסה שתקבל הרשות תשמש במסגרת תקציבה למטרות שהועידה הרשות לשם ביצוע תפקידיה.

הכנסות הרשות

מועצת הרשות

8. (א) לרשות תהיה מועצה, וזה הרכבה:

- (1) 18 נציגי הממשלה מקרב עובדי המדינה, שימנה כל אחד מאלה: ראש הממשלה, יושב ראש ועדת השרים לפיתוח הנגב או השר שהממשלה קבעה אותו לענין חוק זה, שר האוצר, שר האנרגיה והתשתית, שר הבטחון, שר הבינוי והשיכון, שר הבריאות, שר החינוך והתרבות, שר החקלאות, שר הכלכלה והתכנון, שר המשפטים, שר העבודה והרווחה, שר הפנים, השר לקליטת העליה, שר התחבורה, שר התיירות, שר התעשייה והמסחר ושר התקשורת;
 - (2) ראשי הרשויות המקומיות בנגב, ומזכירי מועצות הפועלים;
 - (3) 15 נציגי ציבור שימנה כל אחד מהשרים האלה: שר האוצר, שר הכלכלה, שר התעשייה והמסחר, שר התקשורת, שר האנרגיה והתשתית, שר הבטחון, שר הבינוי והשיכון, שר הבריאות, שר העבודה והרווחה, שר הפנים, השר לקליטת העליה, שר החינוך, שר התחבורה, שר החקלאות, שר התיירות;
 - (4) חברי הכנסת שהם תושבי הנגב;
 - (5) שני נציגי אוניברסיטת בן גוריון בנגב;
 - (6) נציג הארגונים הכלכליים בנגב;
 - (7) נציג ההסתדרות הכללית;
 - (8) נציג הסוכנות היהודית;
 - (9) נציג הקיבוצים והמושבים בנגב;
 - (10) נציג ציבור מקרב הבדואים שימונה על ידי ועדת השרים לפיתוח הנגב.
- (ב) יושב ראש המועצה יתמנה בידי המועצה מבין חבריה, באישור השרים.

9. ואלה תפקידי המועצה:

תפקידי המועצה

- (1) לייעץ לממשלה בכל הקשור בביצוע חוק הנגב, התשמ"ו-1986, ולייעץ לשרים בכל הקשור בביצוע חוק זה;
- (2) לאשר את תקציב הרשות;
- (3) לפקח על ביצוע תפקידי הרשות.

- מינהלת הרשות 10. עניני הרשות ינוהלו בידי מינהלה וזה הרכבה:
- (1) חברי המועצה שהם נציגי השרים האלה: שר האוצר, שר הבינוי והשיכון, שר הבריאות, שר החקלאות, שר הכלכלה והתכנון, שר הפנים, שר התיירות, שר התעשייה והמסחר, שר התקשורת ושר האנרגיה והתשתית;
- (2) ארבעה מנציגי הרשויות המקומיות הגדולות ביותר בנגב לפי חוק הנגב, התשמ"ו-1986;
- (3) שלושה חברי הכנסת כפועל או לשעבר, שהם תושבי הנגב;
- (4) שני נציגי ההסתדרות הכללית מתוך מזכירי מועצות הפועלים.
- סייג לחברות 11. (א) לא יכהן כחבר המועצה או כחבר המינהלה:
- (1) מי שאינו אזרח ישראלי;
- (2) מי שתוך עשר שנים שקדמו למינויו הורשע בפסק דין סופי, או שהיה נושא את עונשו, בשל עבירה שלדעת היועץ המשפטי לממשלה יש עמה קלון;
- (3) מי שקשור, במישרין או בעקיפין, בעצמו או על ידי קרובו, סוכנו או שותפו, בחוזה או בעסקה עם הרשות, או מי שהוא בעל ענין בתאגיד הקשור כאמור; אך לא יהיו פסולים עובדים או חברי הנהלה של גופים ציבוריים או של חברות ממשלתיות בשל כך בלבד שהגופים או החברות קשורים כאמור.
- (ב) לענין סעיף קטן (א)(3) ולענין סעיף 16 -
- "בעל ענין" - בעל חלק העולה על 5 אחוזים מהונו של התאגיד או מכוח ההצבעה בו או מהזכות לרווחיו;
- "קרוב" - בן זוג, הורה, בן, בת, את, אחות ובני זוגם.
- תקופת כהונה 12. חברי המועצה וחברי המינהלה יתמנו לשלוש שנים, ואפשר לחזור ולמנותם.
- פקיעת כהונה 13. חבר המועצה וחבר המינהלה יחדלו לכהן לפני תום תקופת כהונתם באחת מאלה:
- (1) התפטרו במסירת כתב התפטרות לשרים;
- (2) אם נתמנו בהיותם עובדי המדינה או העיריה ופרשו משירותם.
- העברה מכהונה 14. השרים, יושב ראש המועצה וראש העיר של בירת הנגב יהיו רשאים להעביר חבר המועצה או חבר המינהלה מכהונתו לפני תום תקופת כהונתו באחת מאלה:
- (1) נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו;
- (2) הורשע בעבירה שלדעת היועץ המשפטי לממשלה יש עמה קלון;
- (3) נתקיים בו הסייג שבסעיף 11(א)(3).
- סדרי דיון 15. המועצה והמינהלה יקבעו את דרכי עבודתם וסדרי הדיונים בהן במידה שלא נקבעו בחוק זה או על פיו.
- חובת גילוי זיקה בעסקה 16. (א) חבר המועצה או חבר המינהלה שיש לו או שעשוי להיות לו, בעקיפין, בעצמו או על ידי קרובו, סוכנו או שותפו, או לתאגיד שהוא בעל ענין בו, כל חלק או זיקה או ענין בכל עסקה עם הרשות אשר עומדת לדיון במועצה או במינהלה -

- (1) יודיע על כך ליושב ראש המועצה או המינהלה, לפי הענין, מיד לאחר שנודע לו על העסקה:
- (2) לא יהיה נוכח בדיונים באותה עסקה ולא ישתתף בהחלטה המתייחסת אליה או הקשורה עמה.
- (ב) סעיף קטן (א) לא יחול על עסקה או ענין כשל כך בלבד שחבר המועצה או חבר המינהלה משמש כעובד בתאגיד כאמור באותו סעיף קטן או כחבר בהנהלתו.
17. קיום המועצה והמינהלה, סמכויותיהן ותוקף החלטותיהן לא ייפגעו מחמת שנתפנה מקומו של חבר המועצה או חבר המינהלה או מחמת ליקוי במינויים או בהמשך כהונתם.
18. (א) המועצה, באישור השרים תמנה מנהל לרשות.
- (ב) המנהל יהיה אחראי כלפי המועצה המינהלה והשרים לביצוע החלטותיהם ולביצוע תפקידי הרשות.
19. (א) תקופת כהונתו של המנהל תהיה חמש שנים; המועצה באישור השרים רשאית להאריך את המינוי לתקופה נוספת.
- (ב) המנהל יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו באחת מאלה:
- (1) התפטר במסירת כתב התפטרות ליושב ראש המועצה;
- (2) השרים ויושב ראש המועצה, לאחר התייעצות עם המועצה, קבעו כי נבצר מהמנהל דרך קבע למלא תפקידו;
- (ג) השרים ויושב ראש המועצה, באישור המועצה, יקבעו את שכרו ותנאי העסקתו של המנהל.
20. תנאי עבודתם של עובדי הרשות ושכרם יהיו כשל עובדי המדינה.
21. (א) הרשות תגיש לשרים ולועדת הכספים של הכנסת, בתחילת כל שנת כספים דין וחשבון לגבי השנה שקלפה: הדין וחשבון יכלול –
- (1) מאזן שנתי מבוקר בידי רואה חשבון;
- (2) דין וחשבון על הכנסות והוצאות;
- (3) דינים וחשבונות בדבר המשאבים של הרשות ואופן השימוש בהם;
- (4) סקירה בדבר ביצוע תקציב הרשות;
- (5) סקירה על פעולות הרשות באותה שנה.
- (ב) השרים רשאים לדרוש מהרשות, בכל עת, דין וחשבון ומידע אחר על כל ענין שהוא בגדר תפקידיה וסמכויותיה.
22. השרים ממונים על ביצוע חוק זה והם רשאים להחקין תקנות לביצועו.
- תקנות וביצוע
- חבר הכנסת עמיר פריץ

מתפרסמת בזה הצעת חוק מטעם ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת:

[460] חוק שמירת הנקיון (תיקון מס' 2), התשנ"א-1991

1. אחרי סעיף 5 לחוק שמירת הנקיון, התשמ"ד-1984, יבוא:

5א. (א) הכותב, מצייר, משרטט או חרט על מקרקעין של זולתו, שלא כדין, או מדביק או קובע עליהם, שלא כדין, כל כתב, מודעה או שלט, רואים אותו, לענין סעיף 2, כמלכלך רשות הרבים.

(ב) הודבקו או נקבעו כתב, מודעה או שלט כאמור בסעיף קטן (א), רואים לענין סעיף 2, גם מי שתכנם של הכתב, המודעה המודפסת או השלט מצביע עליו כמי שהזמין את הכנתם או הדבקתם או הורה עליה, זולת אם הוכיח כי לא הוא עשה כן וכי המעשה נעשה שלא בידיעתו והוא נקט את כל האמצעים הסבירים למנוע את ביצוע המעשה.

בסעיף זה, "כתב" – לרבות ציור, שרטוט או חריטה.

דברי הסבר

כדי לאפשר אכיפה יעילה ומשמעותית של החוק בנושא מניעת לכלוך רשות הרבים על ידי שילוט והדבקה פראית של מודעות – מוצע להוסיף חוקת אחריות בחוק שמירת הנקיון, התשמ"ד-1984.

חברי הכנסת: עדנה סולודר, אמנון רובינשטיין

התופעה של הדבקה מודעות על מבנים, קירות, תחנות, עצים, אנדרטות וכדומה גורמת למפגע סביבתי ואסתטי חמור ביותר וזאת בנוסף לנזק לרכוש ולהוצאות הנדרשות להסרה ולניקוי. תופעה זו מוכרת בנוף העירוני, כמו גם מחוץ לערים ולמקומות ישוב, שם הבעיה קשה כפל כפליים שכן אין כמעט מי שיטפל בהסרת המודעות ובניקוי הנכס שלוכלך.

1 ס"ח התשמ"ד, עמ' 142; התשמ"ת, עמ' 52.

מתפרסמת בזה הצעת חוק מטעם ועדת החינוך והתרבות של הכנסת:

חוק המהנדסים והאדריכלים (תיקון מס' 5), התשנ"א-1991 [461]

1. בסעיף 9 לחוק המהנדסים והאדריכלים, התשי"ח-1958¹, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- "(א) הוגשה לשר בקשה להכרה בתעודה ובמוסד כאמור בסעיף קטן (א)(2) בידי מכללה או מוסד ללימודים גבוהים שלבוגריהם מוענק תואר ראשון לפחות כתואר מוכר כאמור בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958², בתחומי ההנדסה, האדריכלות או הטכנולוגיה, יכיר השר במוסד וכתעודה, אם שוכנע לאחר התייעצות במועצה, כי ההכשרה האקדמית והמקצועית הניתנת במוסד הינה ברמה ההולמת הכשרת מהנדסים או אדריכלים בישראל."

דברי הסבר

מצב זה עומד בניגוד להשחית הפיזית, הארגונית והמקצועית הקיימת בארץ מחוץ לאוניברסיטאות המאפשרת להכשיר בעלי תואר ראשון בהנדסה ברמה מקבילה לזו הקיימת באוניברסיטאות. בפועל קיימים כבר מוסדות ללימודים טכנולוגיים גבוהים שמסלול הלימודים בהם זהה לזה שבפקולטות להנדסה ואדריכלות.

הצעת חוק זו מעניקה פתרון לבוגרי מוסדות ללימודים גבוהים חוץ אוניברסיטאיים, היא תאפשר להם לרכוש מעמד מקצועי מקביל לזה של מהנדס וקבלתה תעודת לימודי הנדסה בארץ ולימודי המשך להנדסאים.

חברי הכנסת: אמנון רובינשטיין, אריה אליאב, אברהם כורג, אלי דיין, יצחק לוי, אוריאל לין, עוזי לנדאו, הגי מירום, יואש צידון, ראובן ריבלין

מספר המקומות המוקצה באוניברסיטאות ללימודי הנדסה והאדריכלות נמוך בהרבה מהביקוש ללימודי מקצוע עות אלה בקרב ציבור הצעירים המבקשים ללמוד ולמצוא את עתידם בארץ.

האוניברסיטאות כיום כמעט ואינן מכירות בלימודי המשך להנדסאים. הנדסאי שמבקש להמשיך לתואר מהנדס חייב להתחיל בלימודיו מהתחלה. לכן נוסעים הנדסאים ישראלים רבים לחוץ לארץ להמשיך לימודיהם לקבלת תואר ראשון. חלקם אינם חוזרים יותר ארצה. מצב זה פוגע בחינוך הטכנולוגי. הוא מבריח צעירים רבים מפניה למערכת החינוך הטכנולוגי בהעדר מסלול קידום לתואר הראשון ויוצר קושי עצום בפיתוח עתודה טכנולוגית מקצועית כתחומי הביניים המעשיים והישומיים והתוצאות כבר ניכרות, במיוחד במערכת הבטחון.

¹ ס"ח התשי"ח, עמ' 108: התשכ"ה, עמ' 126: התשל"ב, עמ' 118: התשל"ז, עמ' 39: התשנ"א, עמ' 94.
² ס"ח התשי"ח, עמ' 191.

